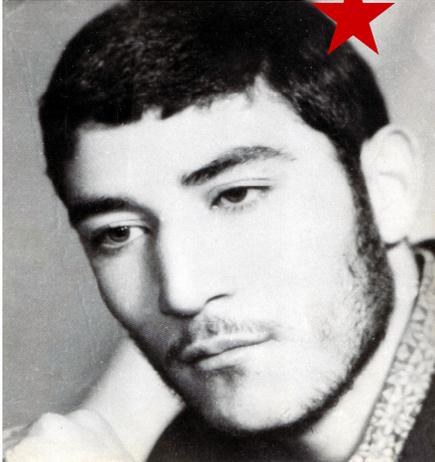

از کارگران چریک فدایی خلق بیاموزیم

رفیق جعفر اردبیل چی

در جامعه ایران، طبقه کارگر ما در رزم دلاورانه اش جهت نابودی نظام استثمارگرانه سرمایه داری تا کنون فعالین رزمنده بسیاری را از دست داده است. کارگران آگاهی که برای آزادی و سوسیالیسم با همه وجود در راه متشکل کردن کارگران و ایجاد زمینه های مبارزاتی برای این منظور از همه چیز خود گذشتند، چرا که می دانستند که "چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است". یکی از این کارگران آگاه رفیق جعفر اردبیل چی بود که در ۲۲ اسفند سال ۵۰، دژخیمان رژیم ضد کارگری سلطنت پهلوی در میدان چیتگر با شلیک سلاح های آمریکائی خود قلب پر تپش اش را برای همیشه از تپیدن باز داشتند.

رفیق جعفر اردبیل چی در سال ۱۳۲۲ در شهر تبریز در یک خانواده زحمتکش و رنجبر چشم به جهان گشود و به دلیل وضعیت مالی خانواده اش از همان سنین کودکی برای تامین معاش مجبور به کار کردن شد. پس از تجربه کردن کارهای مشقت بار گوناگون در یک کارگاه آهنگری مشغول به کار شد. او در کار و مبارزه و در شرایطی که هر روز ستمگری های کارفرماهایش را با پوست و گوشت لمس می کرد، شاهد رنج و درد هم طبقه ای های خود بود و به عینه می دید که یک دست صدا ندارد و رنجبران دیگرش علیه نظم ظالمانه حاکم گام های هرچه بلندتری بردارد. پس باید برای رسیدن به خواست های بر حق خود متحد شوند.

این شناخت عینی در بستر آشنائی با رفقای آگاهی چون بهروز دهقانی، علیرضا نابدل، کاظم سعادت و مناف فلکی به آگاهی ژرف تری منجر شده و زمانی که رفقای مزبور در چهارچوب فعالیت در گروهی که به نام رفیق احمد زاده

راهپیمایی ای که ماهیت ضد انقلابی "خانه کارگری" ها را بار دیگر در مقابل دید همگان قرار داد!

به گزارش هرانا "بعد از هشت سال وقفه" به خانه کارگر اجازه داده شد تا به مناسبت "روز جهانی کارگر" یک راهپیمائی فرمایشی را سازمان دهد. در همین راستا حدود ساعت ده صبح روز جمعه ۱۱ اردیبهشت ماه، حدود دو هزار نفر در مقابل ساختمان خانه کارگر در خیابان ابوریحان تهران تجمع نموده و سپس به سمت میدان فلسطین راهپیمائی نمودند. بر اساس این گزارش در میدان فلسطین حدود ده هزار نفر جمع شده بودند. امری که نشان می داد نهادهای رژیم ساخته در محیط های کارگری علیرغم همه امکانات دولتی قادر نشدند جمعیت مورد نظر خود را به راهپیمائی بیاورند. خانه کارگری ها می خواستند با این راهپیمائی "قدرت تشکیلاتی خود را به رخ همگان" بکشند اما عملاً ناتوانی خود را به نمایش گذاشتند. از سوی دیگر در این راهپیمائی خانه کارگری ها با بالا بردن شعار نژادپرستانه "کارفرما حیا کن، افغانی را رها کن" بار دیگر ماهیت ضدکارگری خود را در مقابل چشم همگان به نمایش گذاشتند. آن ها با نشان دادن کارگران افغانی به مثابه عامل بیکاری در حالی که در دفاع از سرمایه داران زانو صفت دلائل واقعی بیکاری در نظام سرمایه داری حاکم بر کشور را لاپوشانی می کنند به کار همیشگی خود در تفرقه اندازی در صفوف کارگران پرداختند.

تک خوردن ماموران سد معبر شهرداری

توسط دست فروشان میدان هفت تیر تهران!

به گزارش سایت تهران سما، روز چهارشنبه ۲ اردیبهشت ماه، معاون امور شهری منطقه ۶ شهرداری تهران اعلام کرد: ساعت هفت عصر روز سه شنبه ۱ اردیبهشت ماه، اکیپ معبربانان شهرداری منطقه ۶ از سوی شماری از دست فروشان شناخته شده میدان هفت تیر، با سلاح های سرد مورد ضرب و شتم قرار گرفتند و راهی بیمارستان شدند. نامرده در ادامه افزود که: این حادثه در پیاده رو شرقی میدان، زمانی که اکیپ معبربانان به منظور ساماندهی محل تردد شهروندان اقدام به برخورد با بساط دست فروشان کردند، رخ داده است.

شماری از دست فروشان شناخته شده این منطقه، با اطلاع از حضور معبربانان در میدان هفت تیر، با سلاح های سرد به ماموران شهرداری حمله ور می شوند که در پی این حادثه دو تن از ماموران به شدت زخمی و به مراکز درمانی منتقل می شوند.

سرسخن:

کارگر ستیزان در روز کارگر!

اول ماه مه، روز جهانی کارگر امسال برخلاف سالهای گذشته به طور رسمی در تهران برگزار شد. قاعدتاً چگونگی برگزاری مراسم اول ماه مه در کشورهای مختلف جهان کم و بیش معیاری به دست می دهد که بر اساس آن می توان توازن قوا بین کارگران و حامیان آنها یعنی نیروهای چپ با سرمایه داران و حکومت های حامی آنان را سنجید. در شرایطی که مراسم اول ماه مه امسال نیز همچون سالهای گذشته در کشورهای غربی با تظاهرات و راه پیمائی های بزرگ بر پا شد، در کشورهای تحت سلطه امپریالیسم، حکومت های مدافع سرمایه داری مانع از برگزاری آزادانه این روز شدند. حتی در کشوری نظیر ترکیه که شرکت کنندگان مبارز در مراسم روز کارگر به رسم شجاعانه هر سال پرچم سرخ کارگران را در دست داشتند با حمله پلیس مواجه شدند که منجر به درگیری بین نیروهای سرکوبگر و تظاهر کنندگان شجاع گردید و رسوائی هرچه بیشتری را برای دولت ضد خلقی حاکم بر ترکیه به بار آورد.

در ایران پس از قبول ظاهری اول ماه مه به عنوان روز کارگر و پس از این که هشت سال بود رژیم حتی به نهادهای ضد کارگری و دست ساز خود نیز اجازه برگزاری مراسم در روز کارگر را نمی داد امسال سیاست به راه انداختن یک راهپیمائی دولتی در دستور کار رژیم قرار گرفت و قرعه برگزاری آن به نام "خانه کارگر" افتاد. "خانه کارگر" یک نهاد ضد کارگری می باشد که حتی نامش را نیز از نهاد کارگری ای عاریه گرفته است که در سال ۱۳۵۸ توسط کارگران پیشرو و آگاه در تهران تشکیل شده بود، خانه کارگرواقاً کارگری ای که با حمله "حزب الهی" ها یعنی اوباشان تازه کار جمهوری اسلامی و در رأس آنها لمین هائی چون علیرضا محجوب، دبیر کل "خانه کارگر" فعلی و علی ربیعی (وزیر کار وقت رژیم)، از بین رفت. برگزاری مراسم دولتی روز کارگر در روز اول ماه مه توسط "خانه کارگر" بیانگر مسایل و نکاتی چند در رابطه با کارگران ایران بود. اگر چه به دلیل سلطه دیکتاتوری و

اختناق و جو شدیداً پلیسی حاکم بر جامعه، خود کارگران از امکان برگزاری آزادانه روز خود محروم شده اند اما همین مراسم ضد کاریگری نیز به نوبه خود موقعیت کارگران ما در مقابل حکومت حامی سرمایه داران را نشان داد. با این که برگزار کننده مراسم، یک نهاد وابسته به جمهوری اسلامی بود که از همه امکانات دولتی برای بسیج نیرو برای روز کاریگری استفاده کرده بود، با این که برای هر چه پر جمعیت تر نشان دادن این مراسم دولتی، "خانه کاریگری" ها تا می

توانستند با توسل به ترفندهای مختلف تعدادی کاریگر و همچنین نیروی "بسیج" شان را با "۷۲۰ اتوبوس از شهرهای مختلف اطراف تهران" و "استانهای مازندران، قزوین، سمنان، البرز، همدان، قم و..." از "شهرری، قزوین، نیشابور، اراک" گرفته تا شهرهای دور و نزدیک دیگر (بر اساس گزارش ایلنا و دیگر خبرگزاری های دولتی) به تهران آورده بودند با این حال به گفته خودشان که بیشک نمی توان به آن اعتماد کرد تنها توانسته بودند چیزی حدود ۲۰ هزار نفر را در تهران

گرد آورند. این واقعیت آشکارا شناخت و درجه آگاهی کارگران ما از ماهیت ضد کاریگری جمهوری اسلامی را نشان می دهد که علیرغم همه فضای رعب و وحشت حاکم بر جامعه حاضر نشدند حتی در روزی که به نام خود کارگران نامگذاری شده است در مراسمی که برپا کننده آن "خانه کاریگری" جمهوری اسلامی بود شرکت کنند.

امر دیگری که در مراسم دولتی روز کاریگر در ایران به آشکاری در مقابل دید همگان قرار گرفت هراس رژیم از تجمع کارگران می باشد. جمهوری اسلامی که از جمع شدن کارگران و دیگر توده های مردم هراس شدیدی به دل داشته و از آن وحشت دارد که هر تجمعی ممکن است به اعتبارحضور کارگران مبارز و معترض کنترلش از دست مزدوران برگزارکننده اش خارج شود، و اساساً "تجمع یکپارچه" باعث احساس قدرت در توده ها گشته و آنها را به عملکردهای مبارزاتی علیه رژیم بکشانند به اقداماتی چند دست زده بود. با این که بخشی از تجمع کنندگان بسیجی های وابسته به خود رژیم بودند باز در تلاش برای کنترل جمعیت، نیروهای امنیتی چه به طور آشکار و چه نهان در میان جمعیت گمارده شده بودند. اما گویا اینهم هم کافی نبود. شدت ترس رژیم باعث شده بود گرداندگان جمهوری اسلامی باز احتیاط را از دست نداده و از طریق نیروی انتظامی خود مسیر راه پیمائی را در نقاطی مسدود نمایند که این امر مانع از راهپیمائی شرکت کنندگان در مراسم مزبور "به صورت یکپارچه" گردید. به گزارش خبرگزاریهای دولتی، "به دلیل انسداد مسیر راهپیمایان در خیابانهای منتهی به محل تجمع در میدان فلسطین، کارگران "به صورت یکپارچه" قادر به برپایی تجمع نشدند". در روی پلاکاردهائی که دست اندرکاران "خانه

کاریگری" تهیه دیده و به دست کارگران و بسیجی های کاریگر (کاریگرانی که بخشی از درآمدشان از طریق مزدوری برای رژیم تأمین می شود) داده بودند تا آنها را در به اصطلاح مراسم روز کاریگر حمل کنند خواستها و مطالبات گوناگونی به چشم می خورد نظیر "تأمین اجتماعی بی بهانه ما را بیمه کن"، "با هر گونه تغییر در قانون کار که باعث تضعیف حقوق کارگران می شود مخالفیم"، "قرارداد موقت، ملغی باید گردد"، "قرارداد موقت، الگوی

کارگران افغانی در ایران یکی از محرومترین بخش های طبقه کاریگر در جامعه ما را تشکیل می دهند. آنها به خاطر غیر ایرانی و مهاجر بودنشان اغلب دستشان از مراجع قانونی کوتاه است. برخی از آنان حتی به صورت غیر قانونی در ایران زندگی می کنند و در نتیجه در مقابل ظلم و ستم کارفرما دستشان به هیچ جایی بند نیست. این موقعیت بهترین فرصت را برای سرمایه داران زالو صفت به وجود آورده است که برای پاسخ به اشتباهای سیری ناپذیرشان در کسب سود به جای کاریگری ایرانی، کاریگر افغانی استخدام کنند تا با آسوده خاطری هر چه بیشتری شدیدترین استثمارها را بر او تحمیل نمایند. مسلماً کارگران آگاه ایران که خواهی نخواهی تحت تأثیر سنت های کمونیستی به مثابه سنت های برخاسته از واقعیت وجود خود طبقه کاریگر قرار دارند این واقعیت را به خوبی درک می کنند که در رابطه بین کاریگر و سرمایه دار، سرمایه داران جز به کسب سود هر چه بیشتر به هیچ چیز دیگری نمی اندیشند ...

برده داری، "کاریگر ایرانی، بیکاره بیکاره". در کنار این شعارها، شعار انحرافی "استقلال کشور وابسته به کار است" (در حالی که استقلال کشور ما در گرو قطع هرگونه وابستگی به امپریالیستهاست) نیز دیده می شد. دست اندر کاران "خانه کاریگر" به مثابه تدارک کننده مراسم مزبور شعاری هم که دارای مفهوم نژاد پرستانه و تفرقه افکنانه بود یعنی شعار "کارفرما حیا کن، افغانی را رها کن" را روی بنرهای بزرگ و پلاکاردهای کوچک قرار داده و در تعداد زیادی تکثیر و به دست شرکت کنندگان در مراسم داده بودند.

"کارفرما حیا کن، افغانی را رها کن" برای یک ناظر خارجی که در بطن مسایل کاریگری در ایران قرار ندارد حتی ممکن است به دلیل استثمار شدید افغانی ها توسط کارفرمایان، حمایت از کارگران افغانی هم جلوه کند. اما واقعیت این است که تهیه این بنرها و پلاکاردها از طرف دست اندرکاران ضد کاریگری "خانه کاریگر" به منظور افغان ستیزی و رواج فرهنگ نژاد پرستی در میان کارگران ایران و دامن زدن به تضاد بین کارگران ایرانی و افغانی صورت گرفته بود. در شرایطی که کارگران چه ایرانی باشند و چه افغانستانی در مقابل سرمایه داران (که زالوصفتی جزء ذات آنان است) دارای منافع مشترک می باشند و خونشان به وسیله نظام واحدی مکیده می شود، "خانه کاریگری" ای که به خاطر تفرقه اندازی بین کارگران و کند کردن لبه تیز مبارزه آنان علیه کارفرمایان و چه به جهت فریب کارگران و به حاشیه راندن عامل اصلی بیکاری که جز نظام سرمایه داری نمی باشد سعی کردند این اندیشه را در بین کارگران رواج دهند که گویا علت بیکاری آنها وجود کارگران افغانی در ایران می باشد که

کارفرمایان آنها را به جای کارگران ایرانی استخدام می کنند.

واقعیت این است که کارگران افغانی در ایران یکی از محرومترین بخش های طبقه کاریگر در جامعه ما را تشکیل می دهند. آنها به خاطر غیر ایرانی و مهاجر بودنشان اغلب دستشان از مراجع قانونی کوتاه است. برخی از آنان حتی به صورت غیر قانونی در ایران زندگی می کنند و در نتیجه در مقابل ظلم و ستم کارفرما دستشان به هیچ جایی بند

نیست. این موقعیت بهترین فرصت را برای سرمایه داران زالو صفت به وجود آورده است که برای پاسخ به اشتباهای سیری ناپذیرشان در کسب سود به جای کاریگری ایرانی، کاریگر افغانی استخدام کنند تا با آسوده خاطری هر چه بیشتری شدیدترین استثمارها را بر او تحمیل نمایند. مسلماً کارگران آگاه ایران که خواهی نخواهی تحت تأثیر سنت های کمونیستی به مثابه سنت های برخاسته از واقعیت وجود خود طبقه کاریگر قرار دارند این واقعیت را به خوبی درک می کنند که در رابطه بین کاریگر و

سرمایه دار، سرمایه داران جز به کسب سود هر چه بیشتر به هیچ چیز دیگری نمی اندیشند و به هیچ اصول و فرهنگی جز اصول و فرهنگی که باعث افزایش سود آنها شود پایبند نیستند. آنها می دانند که مقصر بیکاری آنها نه کارگران افغانستانی بلکه نظام منطح سرمایه داری و سوپرپرستی سرمایه داران زالو صفت می باشد. اما دست اندرکاران جمهوری اسلامی در بخش کاریگری برای این که یکی از عوامل بیکاری کارگران ایران را وجود کارگران افغانی در ایران جلوه دهند با طرح شعارهائی نظیر آنچه در بالا به آن اشاره شد (کارفرما حیا کن، افغانی را رها کن) درست در جهت دامن زدن به تضاد بین کارگران ایرانی و افغانی و کاشتن تخم نفاق فیما بین آنان حرکت می کنند.

در چنین شرایطی عدم شرکت بسیاری از کارگران ما در مراسم دولتی روز کاریگر- چه در تهران و حومه و در شهرهای اطراف و چه در استان هائی چون مازندران که دست اندر کاران خانه کاریگر سعی در آوردن آنها به تهران کرده بودند- و در عین حال با اشکال مختلف ابراز مخالفت با آن، انعکاسی از عدم اعتماد و بی اعتنائی آنها به چنین مراسمی بود. برخی از کارگران حتی به شعار ناسیونالیستی ضد افغانی اعتراض نمودند. آنها با چنین اقداماتی به رژیم نشان دادند که نمی تواند از وجود آنان برای نمایش قدرت خود سوءاستفاده کند.

بعد از پایان نمایش دولتی در روز اول ماه مه، نوبت به کارکنان فکری ضد کاریگر رسید تا ضمن ارائه تفسیر هائی از آن مراسم، در تکمیل برنامه "خانه کاریگر" وجود شعار "کارفرما حیا کن، افغانی را رها کن" در تظاهرات دولتی روز کاریگر را به وسیله ای برای چپ زدائی و در واقع علیه کارگران و نیروهای راستین پشتیبان آنان تبدیل نمایند. آنها با گرفتن قیافه ظاهراً چپ به خود، نیروهای چپ در

کارگران ایران معدن باروتی هستند که هر آن امکان انفجار آن وجود دارد، و واقعیت این است که نظام ننگین سرمایه داری را کارگران با قدرت خویش و همراه کردن دیگر اقشار و طبقات تحت ستم جامعه با خود به زباله دان تاریخ خواهند فرستاد.

پیروزی از آن کارگران ماست و سرنگونی، سرنوشت محتوم رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی است.

اسلامی ماسک اولترا چپ به خود زده و کمونیستها و چپ های واقعی در جامعه ایران را مورد حمله قرار داده و می دهند، این وظیفه را در مقابل کارگران آگاه و روشنفکران مبارز طبقه کارگر قرار می دهد که مبارزات خود را به هر شکل ممکن و از جمله از طریق قلم و "پدیدار" کردن تباهی های موجود "به چشم جهانیان" با شدت و وسعت هر چه بیشتری دنبال کنند. کارگران ما و پشتیبانان دلسوز طبقه کارگر ایران باید بدانند که اگر ترس و واهمه از کارگران رزمنده و روشنفکران واقعاً چپ در جامعه نبود نه "خانه کارگر"ی ها و نه چپ ستیزان مدافع آنان به چنین اقدامات مذبحخانه ای دست نمی زدند. آنها می دانند که

جامعه (و حتی رفرمیست هائی که به اسم چپ در حوزه کارگری فعالیت می کنند) را به خاطر وجود آن بتر نژاد پرستانه مورد حمله قرار دادند؛ و گوئی که آن شعار نه از طرف نهاد ضد کارگری "خانه کارگر" بلکه گویا از طرف به اصطلاح کارگران نا آگاه تهیه شده بود با وارونه نشان دادن واقعیت چپ ها را شمامت کردند که تقصیر آنها بوده که نتوانسته اند کارگران را آگاه کنند که چنین شعاری را ندهند.

اما چه تلاش نهادهای ضد کارگری جمهوری اسلامی برای فریب کارگران و چه همخوانی قلم به دستان چپ ستیزی که در راستای تقویت رژیم کارگر کش جمهوری

از کارگران چریک فدائی خلق بیاموزیم

بقیه از صفحه ۱

معروف شده است به ضرورت مبارزه مسلحانه رسیدند رفیق جعفر از جمله اولین کارگرانی بود که با شادی این راه را پذیرفت. او وجود خود را در جهت تحقق استراتژی ای گذاشت که به قول رفیق پویان، توده ها با روی آوردن به مبارزه و با شرکت فعالانه خود آن را (استراتژی مشخص مبارزه انقلابی را) تثبیت می نمایند. از نظر رفیق پویان این استراتژی "حاصل جمع بندی میزان اراده هر طبقه زیر سلطه است". پذیرش این استراتژی از طرف رفیق کارگر جعفر اردبیل چی بی دلیل نبود. او کودک رنج کار چشیده ای از اعماق جامعه بود و در "دانشکده های زندگی" آموزش های بسیاری دیده و آموخته بود که

هنوز رستاخیز سیاهکل و اعلام رسمی آغاز مبارزه مسلحانه در کشور صورت نگرفته بود.

در سال ۵۰ و در جریان ضربات سنگینی که دشمن به چریکهای فدائی خلق وارد ساخت این کارگر مبارز نیز بازداشت و پس از شکنجه های بسیار در اسفند سال ۵۰ تیرباران گردید. به این ترتیب کارگران ایران یکی دیگر از هم زمان خود و پیشروان آگاه شان را از دست دادند. اما راهی که با خون چنین کارگران و رفقای آبیاری شده بود خیلی زود در دل توده ها جا باز کرد و توجه کارگران را به خود جلب نموده و آن ها را برای رسیدن به آزادی به میدان نبرد کشاند. امروز رفیق جعفر در بین ما نیست اما هنوز این اعتقاد وی را که "تنها راه رسیدن به آزادی مبارزه مسلحانه است"، خود زندگی فریاد می زند.

سرمایه داران زالو صفت با زبان خوش حاضر به دست کشیدن از همه نعماتی که حاصل دست رنج کارگران می باشد نیستند. لذا به عنوان یک کارگر آگاه در برپائی تشکیلی قدم برداشت که مدتی بعد با نام چریکهای فدائی خلق به جنبش اعلام شد.

با رسیدن گروه رفیق احمدزاده به خط مشی مبارزه مسلحانه و اعلام این که: "وظیفه هر گروه انقلابی آغاز مبارزه مسلحانه چه در شهر و چه در روستاست"، رفقای این گروه که رفیق جعفر یکی از آن ها بود، شروع به سازماندهی در این راستا نمودند. در همین راستا رفیق جعفر در تیمی سازماندهی شد که حمله به کلاتنری تبریز را در دستور کار خود گذاشته بود. عملیاتی که در ۵ بهمن ۱۳۴۹ با موفقیت انجام شد و مسلسل نگهبان کلاتنری برای پیشبرد مبارزه مسلحانه مصادره شد. عملیات موفقیت آمیز حمله به کلاتنری تبریز در زمانی صورت گرفت که

قفسه سینه آسیب دیده است. در ادامه اعتراضات کارگران با وساطت مسئولان استانی، صبح روز دوشنبه ۲۸ اردیبهشت ماه، ۸۰ کارگر کارخانه لوله سازی خوزستان امکان ورود به کارخانه را یافتند، اما اعتصاب کارگران به دلیل محقق نشدن مطالبات ادامه یافت. روز سه شنبه ۲۹ اردیبهشت ماه، کارگران معترض اعلام داشتند که: کارفرما بدون پرداخت ده ماه حقوق پرداخت نشده، امروز با بکار گیری ده نفر از کارگران بازنشسته این کارخانه قصد دارد بدون پرداخت مطالبات کارگران، فعالیت تولیدی را از سر بگیرد. صبح چهارشنبه ۳۰ اردیبهشت ماه، کارفرما، ۶ نفر از کارگران قدیمی کارخانه را اخراج کرد. کارگران می گویند اتهام آنان ایجاد اغتشاش اعلام شده است. کارفرما حکم اخراج را امروز به کارگران ابلاغ کرد. کارگران می گویند: حکم اخراج این شش کارگر در حالی از سوی کارفرما صادر شده که در جلسه ای که به منظور بررسی مشکلات کارگران لوله خوزستان در محل فرمانداری اهواز برگزار شده بود کارفرما علاوه بر آن که مکلف به پرداخت حداقل یک ماه از مطالبات معوقه کارگران تا یک هفته آینده شده بود، موظف شده بود

مامور لباس شخصی وارد کارخانه شد و با تهدید و توهین، تمامی ۸۰ کارگر شاغل در این واحد تولیدی را از کارخانه بیرون کرد. از این تعداد ۱۲ نفر کارگر رسمی و حدود ۶۸ نفر کارگر قراردادی بودند. به دنبال این اقدام کارگران در اعتراض به آن چه "توهین کارفرما به کارگران" می خواندند، مقابل دادسرای اهواز و استانداری خوزستان مبادرت به تجمع اعتراضی کردند. کارگری از کارخانه لوله سازی خوزستان گزارش داد که: دلیل این اجتماعات صنفی کارگران لوله سازی خوزستان علاوه بر وضعیت نامشخص مطالبات مزدی و غیره، توهین کارفرما در برخورد با کارگران قدیمی کارخانه بوده است. در ادامه این تلاش ها کارگران صبح روز یکشنبه ۲۷ اردیبهشت ماه، برای سومین روز در مقابل فرمانداری اهواز تجمع کردند. بر اساس این گزارش، کارگران می گویند: اجتماع امروز بعد از سه روز وقفه به دلیل تعطیلات رسمی، به دلیل عدم پاسخگویی مسئولین به خواست های بر حق شان مقابل فرمانداری اهواز انجام شده است. یکی از کارگران گفت که در درگیری ماموران با کارگران لوله سازی خوزستان یکی از کارگران بخش تولید با ضربه مامور یگان ویژه از ناحیه

تجمع اعتراضی کارگران

کارخانه لوله سازی خوزستان!

کارگران کارخانه لوله سازی "خوزستان" در اعتراض به هشت ماه دستمزد معوقه سال ۹۳ و عدم پرداخت عیدی و پاداش دو سال گذشته در مقابل استانداری، فرمانداری، اداره کار و اداره صنعت و معدن رژیم در استان خوزستان دست به تجمع اعتراضی زدند. به دنبال این تجمع اعتراضی روز ۲۲ اردیبهشت ماه کارفرمای این واحد صنعتی که متعلق به بخش خصوصی می باشد با چند

امنیت شغلی کارگران را بعد از اعتصاب تضمین نماید. بر اساس این گزارش: در شرایطی که کارگران آماده خاتمه اعتصاب یک ماهه خود بودند در حمایت از کارگران اخراجی به کار باز نگشتند و در محوطه کارخانه تجمع کردند. این اقدام حمایتی کارگران لوله سازی خوزستان از همکاران اخراجی خود در نهایت کارفرما را راضی به پذیرش بازگشت به کار این شش کارگر کرد. در خاتمه گزارش آمده است: کارگران گفته‌اند در صورتی که کارفرما به تعهدات خود بر اساس صورت جلسه روز سه شنبه عمل نکند به اعتراضات صنفی خود ادامه خواهند داد.

تجمع اعتراضی کارگران قطار شهری اهواز، در اعتراض به ۵ ماه حقوق معوقه!

حدود ۱۵۰ نفر از کارگران پیمانی قطار شهری اهواز طی دو روز یکشنبه ۶ و دوشنبه ۷ اردیبهشت ماه، در اعتراض به عدم دریافت ۵ ماه حقوق معوقه در مقابل سایت مرکزی قطار شهری واقع در خیابان اقبال تجمع کردند. کارگران می‌گویند: به دلیل استمرار بی‌توجهی‌های کارفرمای شرکت پیمانکار کیسون (پیمانکار ساخت قطار شهری اهواز)، به مطالبات صنفی کارگران، علاوه بر ۱۵۰ کارگر معترض سایر کارگرانی که شمار آن‌ها به بیش از ۶۰۰ نفر می‌رسد در حمایت از همکاران خود از روز گذشته در بخش‌های ترانسفور، تعمیرات، عملیات خاکی و اجرای فعالیت شغلی خود را متوقف کرده‌اند. به گفته کارگران معترض: کارفرمای شرکت پیمانکاری کیسون در پاسخ به اعتراض کارگران مدعی است منابع مالی کافی برای پرداخت حقوق کارگران در اختیار ندارد به همین دلیل مرتباً به کارگرانی که ۵ ماه حقوق طلب دارند می‌گوید اگر با وضعیت مالی شرکت مشکل دارید می‌توانید با گرفتن ۵۰ درصد از مطالبات معوقه خود تسویه حساب کنید. اعتراض کارگران روز سه شنبه هم ادامه یافت و در این روز بخشی از کارگران در کارگاه مرکزی این پروژه عمرانی مبادرت به تجمع کردند و بخش دیگری از کارگران نیز در محل کارگاه اعتصاب کردند. هم‌زمان با سومین روز اعتراض صنفی کارگران که هم‌چنان با توقف کار همراه است، به دستور کارفرما یک ماه از مطالبات ۵ ماهه کارگران پرداخت شد. اما کارگران قطار شهری اهواز خواستار دریافت بقیه حقوق معوقه‌شان شده و از رفتن به سر کار خود داری کردند.

روز چهارشنبه ۱۶ اردیبهشت ماه در شرایطی که اعتصاب وارد دهمین روز خود شده بود شرکت پیمانکاری کیسون که کارفرمای کارگران اعتصابی می‌باشد در یک اقدام اعتصاب شکنانه با به کارگیری تعدادی کارگر پیمانی از یک شرکت پیمانکاری و اجاره برخی از ماشین آلات سنگین از خارج از کارگاه، فعالیت این پروژه عمرانی را در تمامی بخش‌ها به جز در بخش حفاری از سر گرفت. به دنبال این اقدام یکی از کارگران اظهار داشت: بی‌توجهی مسئولان استانی به وضعیت کارگران معترض شگفت‌انگیز است. در حال حاضر یازده روز از اجتماع صنفی بیش از ۶۰۰ کارگر پیمانی پروژه قطار شهری اهواز می‌گذرد اما هیچ کدام از مسئولان استانی و کشوری به خواسته‌های آنان اهمیت نمی‌دهند. روز یکشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه، هم‌زمان با چهاردهمین روز از شروع اعتراضات و اعتصاب کارگران، کارفرما مانع ورود ۱۵۰ نفر از کارگران بخش حفاری به محل کارشان شد. کارگران نیز در واکنش در مقابل درب ورودی کارگاه تحصن کردند. روز بعد، شرکت پیمانکاری کیسون، اسامی ۲۰ کارگر واحد ماشین آلات را با سوابق ۶ تا ۷ سال کار در لیست اخراجی‌ها قرار داد.

در شانزدهمین روز از اعتصاب (سه شنبه ۲۲ اردیبهشت ماه)، شرکت کیسون با دخالت نیروهای انتظامی قصد داشت تعدادی از خودروها و سایر ماشین آلات سنگین را از کارگاه خارج کند تا با نمایش شروع کار به نوعی خاتمه اعتصاب را به کارگران و مردم شهر اعلام کند، اما کارگران مانع این کار شدند. کارگران می‌گویند: کارفرما در حالی تصمیم به اعتصاب شکنی گرفته است که کارگران طی شانزده روز گذشته در واکنش به تاخیر ۴ ماهه در پرداخت مطالبات معوقه‌شان، کار در بخش‌های مختلف کارگاه را متوقف کرده‌اند. کارگران می‌گویند کارفرما به جای استفاده از ابزارهای مختلف برای شکستن اعتصاب کارگران، بهتر است مطالبات مزدی کارگران را پرداخت کند.

روز چهارشنبه ۲۳ اردیبهشت ماه، کارگران پروژه عمرانی قطار شهری اهواز در هفدهمین روز از آغاز اعتصاب‌شان به دلیل دریافت نکردن چهار ماه حقوق، همچون روزهای گذشته مقابل درب ورودی کارگاه مرکزی تجمع کردند. کارگران می‌گویند: با وجود اعتراضات کارگری هنوز پاسخ روشنی از سوی شرکت پیمانکاری کیسون درباره پرداخت معوقات حقوقی به آنان داده نشده است. گفته می‌شود که کارفرما قصد دارد طی سه روز آینده به بهانه تعطیلات، کارگاه را به طور کامل تعطیل کند. علیرغم این شایعه صبح روز یکشنبه ۲۷ اردیبهشت ماه، کارگران بعد از سه روز تعطیلات، تجمع‌های اعتراضی خود را از سر گرفتند. اما خیلی زود روشن شد که کارفرما با ۶۰ نفر از کارگران غیر بومی واحد حفاری تسویه حساب کرده است. هر چند که پیش از این کارفرما اخراج حدود ۱۷۰ کارگر معترض را اعلام کرده بود. اما این ۶۰ کارگر اخراجی اولین گروهی هستند که با آنان تسویه حساب شده است. بر اساس گزارشاتی که از این اعتصاب طولانی مدت کارگری منتشر شده است روز سه شنبه ۲۹ اردیبهشت ماه، پس از گذشت

بیست و دو روز از اعتصاب کارگران پیمانی پروژه قطار شهری اهواز، کارگران به سر کار بازگشتند.

اعتصاب طولانی مدت کارگران لوله صفا در اعتراض به ۴ ماه بی‌حقوقی!

از اوایل اردیبهشت ماه، نزدیک به ۶۰۰ کارگر کارخانه نورد صفا - در مجاورت بزرگراه ساوه به تهران - در اعتراض به عدم پرداخت چهار ماه حقوق خود از سوی کارفرما دست از کار کشیدند. کارگران اعتصابی در پاسخ به درخواست بازگشت به کار از سوی کارفرما خواستار آن شده‌اند تا حداقل معادل یک ماه از مجموع چهار ماه مزد معوقه خود را دریافت کنند. و این در شرایطی است که کارفرما ۱۶ ماه حق بیمه کارگران را به سازمان تامین اجتماعی پرداخت نکرده است امری که مشکلات بزرگی برای کارگران ایجاد نموده است. به گفته کارگران اعتصابی که به تدریج تعدادشان بیشتر شد کارفرما در حالی که قول می‌دهد که پس از بازگشت به کار کارگران از این به بعد دستمزد آن‌ها را سر هر ماه بپردازد اما حاضر نیست حداقل بخشی از حقوق معوقه آن‌ها را پرداخت کند!

صبح شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه با ورود اعتصاب کارگران به نوزدهمین روز متوالی خود حدود ۴۰۰ کارگر این واحد تولیدی مقابل درب ورودی کارخانه تجمع کرده و از ورود و خروج ماشین‌های باربری ممانعت نمودند. سایر کارگران اعتصابی نیز در محوطه کارخانه حضور دارند و از تجهیزات کارخانه حفاظت می‌کنند. این اقدام‌های پیشگیرانه در پی آن صورت می‌گیرد که روز گذشته (جمعه ۱۸ اردیبهشت ماه)، حجم قابل توجهی از مواد اولیه کارخانه در غیاب کارگران به خارج از کارخانه منتقل شده است.

در بیستیمین روز از اعتراض کارگران این واحد تولیدی، مدیران میانی این کارخانه شماری از نمایندگان کارگران را برای مذاکره پیرامون پرداخت بخشی از مطالبات معوقه به تهران فراخواندند. یکی از کارگران فضای مذاکره روز یکشنبه در تهران را که با حضور سه تن از کارگران انجام شده بود را چنین توضیح می‌دهد: "نمایندگان کارگران به قصد راضی کردن پسر مدیرعامل برای پرداخت حقوق ماه گذشته کارگران به تهران سفر کرده بودند. حتی در ابتدا او را راضی کرده بودند، اما قائم مقام مدیرعامل ساعتی پس از آغاز جلسه، نمایندگان کارگران را از اتاق بیرون کرد و پس از آن که جلسه دوباره تشکیل شد، پسر مدیرعامل در کمال ناباوری با پرداخت یک ماه از چهار ماه حقوق معوقه کارگران مخالفت کرد."

صبح سه شنبه ۲۲ اردیبهشت ماه، در بیست و دومین روز اعتراض به تعویق ۴ ماهه حقوق، کارگران مقابل ساختمان اداری کارخانه مبادرت به تجمع نمودند. در این تجمع کارگران معترض علیه مدیران کارخانه شعار سر داده و آن‌ها طور که خودشان می‌گویند از خروج "قائم مقام مدیرعامل" و "دیگر مدیران ضدکارگری کارخانه" از ساختمان اداری جلوگیری کرده‌اند. در روز بعد اعتراض کارگران لوله و نورد صفا در حالی وارد بیست و سومین روز

متوالی خود شد که به گفته کارگران: در حال حاضر کارخانه تحت کنترل کارگران معترض قرار گرفته است. بر اساس این گزارش: پس از آن که صدها کارگر لوله و نورد صفا دیروز (سه‌شنبه ۲۲ اردیبهشت ماه) مقابل ساختمان اداری کارخانه تجمع کردند، تنش بین کارگران و مدیران میانی حاضر در ساختمان بالا گرفت. به دنبال بالا گرفتن اعتراض کارگران روز ۲۶ اردیبهشت یکی از کارگران به اتهام تحریک کارگران در منزلش بازداشت شد و در ادامه این سیاست سرکوبگرانه روز ۲۹ اردیبهشت ماه دادستان ساوه، دو کارگر لوله و نورد صفا را به دادگستری این شهرستان احضار کرد. کارگران می‌گویند که این مقام قضایی کارگران احضار شده را تهدید به برخورد کرده و از آن‌ها خواسته که با کارفرما تعامل کنند. اما علیرغم این ترغیب‌ها کارگران مصرانه خواهان پرداخت حقوق معوقه خود می‌باشند.

مقاومت دو ساله کارگران مجموعه فرهنگی - هنری گنبد سلطانیه در برابر تغییر قرارداد کاری!

۲۲ کارگر مجموعه تاریخی و فرهنگی گنبد سلطانیه زنجان به دلیل اعمال فشار برای امضای قرارداد موقت کار، بیش از دو سال است که تمامی حقوق و مزایای مزدی خود را دریافت نکرده‌اند. بر پایه گزارشی که روز سه‌شنبه ۱۵ اردیبهشت ماه منتشر شد، ماجرای قطع شدن حقوق و مطالبات مزدی این کارگران زمانی آغاز می‌شود که تلاش مسئولان سازمان میراث فرهنگی زنجان در مقام کارفرما برای راضی کردن آن‌ها به امضای قرارداد موقت کار بی‌نتیجه ماند. این کارگران از حدود ۱۰ تا ۲۲ سال پیش به عنوان نگهبان، مرمت کار، سنگ تراش، نجار و کارگر کوره در مجموعه فرهنگی - هنری گنبد سلطانیه، از طریق عقد قرارداد شفاهی مشغول به کارند. گزارش می‌افزاید: در ماه‌های پایانی سال ۹۱ کارفرما تلاشی را برای متقاعد کردن کارگران که تا آن زمان با قرارداد شفاهی کار می‌کردند به امضا قراردادهای موقت کار آغاز کرد که در نتیجه این اقدامات حدود ۳۶ نفر از کارگران با پذیرش شرایط جدید قراردادهای موقت را امضا کردند. اما این ۲۲ کارگر می‌گویند: برخلاف ادعای کارفرما مبنی بر موقت و معین بودن کار ما، بازرسان اداره کار ماهیت مشاغل ما را مستمر تشخیص داده‌اند و از سوی دیگر با توجه به شرایط نامساعد بازار کار امضای قرارداد موقت کار باعث می‌شود تا امنیت شغلی ما بیش از همیشه در معرض تهدید قرار بگیرد. از سوی دیگر یکی از مشکلات این کارگران شرایط نامعلوم پرداخت سنواتی است که طبق قانون اداره میراث فرهنگی زنجان باید به آن‌ها پرداخت کند. در بخش دیگری از گزارش آمده است: در این مدت به غیر از توقیف دستمزد، کارفرما برای یک مقطع زمانی ۲۱ ماهه نیز اقدام به اخراج همه این کارگران کرده است. بر پایه این اطلاعات پرداخت مطالبات مزدی این کارگران از تاریخ اول اردیبهشت ماه سال گذشته قطع و در نهایت از تاریخ

۲۸ خرداد ماه همان سال توسط کارفرما از حضور آن‌ها در محل کار جلوگیری شد، اما با شکایاتی که از سوی کارگران در هیات‌های تشخیص و حل اختلاف ادارات کار ابهر و زنجان مطرح شد این کارگران موفق شدند تا از مراجع یاد شده احکام بازگشت به کار و پرداخت مطالبات مزدی خود را دریافت کنند. به گفته کارگران، با وجود آن که نزدیک به شش ماه از بازگشت به کار آن‌ها می‌گذرد اما هنوز نه بابت معوقات مزدی و نه بابت مطالبات جاری هیچ وجهی به آن‌ها پرداخت نشده است.

تجمع اعتراض کارگران ایران تایلر در اعتراض به تحمیل قراردادهای جدید!

صبح روز چهارشنبه ۹ اردیبهشت ماه، کارگران کارخانه ایران تایلر در اعتراض به تصمیم کارفرما برای افزایش تعداد پیمانکاران خطوط تولید در محوطه کارخانه تجمع کردند. کارگران می‌گویند: از ابتدای سال جاری مدیریت کارخانه قصد دارد تا قسمت‌های مختلف کارخانه را به شرکت‌های پیمانکاری حجمی واگذار کند. به تازگی گروه‌هایی از کارگران برای عقد قرارداد جدید کار فراخوانده شده‌اند و در قرارداد کار هرکدام یک شرکت متفاوت پیمانکاری به عنوان کارفرما درج شده است. گزارش می‌افزاید: بر پایه سخنان کارگران، هم اکنون نزدیک به ۴۰۰ کارگر زیر نظر یک شرکت پیمانکاری در خطوط تولید ایران تایلر مشغول کارند که اکثر آن‌ها صبح امروز در اعتراض به وضع موجود با در دست داشتن یک پارچه نوشته برای چند ساعت در محوطه کارخانه تجمع کردند. آن‌ها می‌گویند: بر خلاف ادعای کارفرمای ایران تایلر که مدعی است ورود پیمانکاران حجمی باعث افزایش درآمد کارگران می‌شود، معتقدند که با باز شدن پای پیمانکاران حجمی به خطوط تولید؛ وضعیت امنیت شغلی و معیشتی آن‌ها بطور جدی آسیب‌پذیر خواهد شد.

در پی قول مساعد شورای تامین امنیت

آذربایجان شرقی، تجمع کارگران نیروگاه

تبریز، لغو شد!

روز شنبه ۵ اردیبهشت ماه، کمیسیون کارگری شورای تامین امنیت استان آذربایجان شرقی اعضای انجمن صنفی کارگران نیروگاه حرارتی - گازی تبریز (که زیر نظر شرکت توانیر "شرکت زیر مجموعه وزارت نیرو" اداره می‌شود) را فراخواند و در جلسه‌ای مشترک نسبت به پیگیری مطالبات

آن‌ها قول مساعد داد. کارگران می‌گویند: علی‌رغم آن که ۵ دستگاه اتوبوس را آماده کرده بودند تا برای تجمع اعتراضی مقابل وزارت نیرو به تهران سفر کنند، برنامه‌سفرشان را در پی قول مساعد شورای تامین به طور موقت لغو کرده‌اند. این در حالی است که کارگران نیروگاه تبریز در روز یکشنبه ۳۰ فروردین ماه، مقابل ساختمان برق منطقه‌ای این شهر تجمع کرده بودند. در روز یاد شده قرار بود که قرارداد واگذاری بیش از ۶۰ درصد از سهام نیروگاه تبریز به بخش خصوصی در ساختمان برق منطقه‌ای امضاء شود. در خاتمه این گزارش آمده است که: حدود ۴۳۰ کارگر در نیروگاه حرارتی تبریز مشغول به کارند.

اعتصاب موفق ۳۰۰ کارگر مس شهید باهنر کرمان!

بعد از ظهر روز دوشنبه ۲۱ اردیبهشت ماه، حدود ۳۰۰ نفر از کارگران مجتمع مس شهید باهنر کرمان در اعتراض به تضعیف حقوق صنفی شان دست از کار کشیدند. بر اساس این گزارش: این کارگران در شیفت‌های بعدازظهر و شامگاه روز دوشنبه بیست و یکم و صبح روز سه‌شنبه ۲۲ اردیبهشت ماه، با حضور در محوطه مجتمع از طریق برگزاری تجمع در اعتراض به شرایط موجود دست به اعتصاب زدند. به دنبال این اعتصاب کارفرما با امضای پیمان دسته‌جمعی موافقت نمود و در پی این موفقیت کارگران به سر کار خود بازگشتند. این کارگران همچنین در مورد وضعیت یکی از همکاران شان که در جریان اعتراض صنفی سال گذشته از کار اخراج شده است می‌گویند که: در جلسه امضای پیمان دسته‌جمعی آن‌ها هم چنان خواستار بازگشت به کار این کارگر شده‌اند.

با وعده مدیریت، کارگران معدن نگین

به کار بازگشتند!

سه شنبه ۲۲ اردیبهشت ماه، کارگران معدن نگین طیس که در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات حقوقی خود دست از کار کشیده بودند با وعده مدیریت مبنی بر پرداخت حقوق و دستمزد تا ۲۵ روز آینده به کار بازگشتند.

تجمع کارگران تراکتورسازی کردستان با

خواست افزایش حقوق!

کارگران تراکتورسازی کردستان عصر روز شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه، با تجمع در سالن آموزش کارخانه، خواستار افزایش دستمزدهای شان شدند. بر اساس این گزارش، اصلی‌ترین مطالبه نزدیک به ۱۲۰ کارگر تراکتورسازی کردستان که به قول خودشان "حداقل بگیر هستند"، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل در این کارخانه می‌باشد.

تجمع اعتراضی کارگران رسمی پتروشیمی

خوزستان!

تجمع اعتراضی در پی عدم پرداخت حقوق

کارگران شرکت راه سازی اوبول!

به گزارش "سوادکوه آنلاین" صبح روز دوشنبه سی یکم فروردین ماه، کارگران شرکت راه سازی اوبول که در پروژه ۴ بانده شدن محور سوادکوه فعالیت دارد، در مقابل کارگاه این شرکت تجمع کردند و خواستار پرداخت حقوق عقب مانده، عیدی و سنوات خود شدند. در ادامه این گزارش آمده است: شرکت اوبول حدود ۱۴۰ نفر کارگر دارد که علیرغم وعده های مکرر مسئولین شرکت مبنی بر پرداخت دستمزد های پرداخت نشده کارگران تاکنون اقدامی در جهت پرداخت حقوق معوقه کارگران صورت نگرفته است.

تجمع اعتراضی ۱۵۰۰ کارگر مراکز مخابرات روستایی مقابل شرکت مخابرات در تهران!

صبح روز سه شنبه ۱ اردیبهشت ماه، نزدیک به ۱۵۰۰ کارگر مراکز مخابرات روستایی مقابل ساختمان شرکت مخابرات ایران تجمع اعتراضی بر پا داشتند. این کارگران که از استان های خراسان رضوی، هرمزگان، آذربایجان غربی، قزوین، کردستان، کرمانشاه، گیلان، فارس، کرمان، خوزستان، بوشهر، ایلام و سیستان و بلوچستان به تهران آمده بودند، به عدم اجرای ماده ۸۳ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت اعتراض داشتند. بر اساس این ماده قانونی، شرکت مخابرات ایران مکلف است با کارگران مراکز مخابرات روستایی قرارداد مستقیم منعقد کند و آن ها را تا زمان بازنشستگی بیمه کند. کارگران می گویند وزارت ارتباطات دستور اجرای ماده قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت را به شرکت مخابرات ایران داده است اما این شرکت از اجرای ماده قانونی یاد شده سر باز می زند. این کارگران روز بعد هم در مقابل وزارت ارتباطات دست به تجمع زدند. بر اساس گفته های معترضین در حال حاضر بیش از ۷ هزار کارگر در نزدیک به ۹ هزار مرکز مخابرات روستایی در سراسر ایران مشغول به کارند که شمار زیادی از آن ها بیمه و قرارداد ندارند و گروه دیگری از این کارگران به صورت پیمانی در این مراکز کار می کنند. کارگران مخابرات روستایی طی دو سال گذشته بارها با برگزاری تجمعاتی در مقابل مجلس شورای اسلامی خواستار رسیدگی به وضعیت بیمه و قراردادهایشان شده اند.

در پی این اعتراضات روز شنبه ۵ اردیبهشت ماه، گزارشی انتشار یافت مبنی بر این که علیرغم این که در جلسه عصر

پرداخت حقوق های عقب افتاده و سایر مطالبات صنفیشان در محوطه کارخانه تجمع کردند. کارگران معترض می گویند: از ابتدای شهریور ماه تا پایان سال گذشته (۹۳) تعداد ۶۵ نفر از کارگران قراردادی سیمان کارون به بهانه اتمام قرار داد کاری اخراج شده اند. با وجود آنکه ۲۹ نفر از این کارگران اخراجی به کار بازگشتند اما هنوز وضعیت شغلی این کارگران مشخص نیست. بر اساس این گزارش: در سیمان کارون بیش از ۳۲۰ کارگر رسمی، قراردادی و پیمانی مشغول به کار هستند که هر کدام از آنان از یک تا سه ماه حقوق طلب دارند. کارگران معترض در جریان تجمع خود جلوی خروج کامیون های حامل بار سیمان از کارخانه را گرفتند. اعتراض کارگران روز چهارشنبه هم ادامه داشت و کارگران می گویند: جدا از مشکلات مربوط به یک تا سه ماه معوقات مزدی و فقدان امنیت شغلی کارگران پیمانی مشکل اصلی این واحد صنعتی عدم بازبینی و اجرای ناصحیح طرح طبقه بندی مشاغل کارخانه می باشد.

در اعتراض به اخراج ده ها کارگر،

کارگران معدن زمستان یورت دست به تجمع اعتراضی زدند!

صبح روز چهارشنبه ۲ اردیبهشت ماه، در پی تعدیل ۸۰ نفر از کارگران پیمانکاری معدن زغال سنگ زمستان یورت شمال غرب در آذربایجان غربی، کارگران اخراجی با همراهی جمعی دیگر از کارگران در مقابل ورودی تونل شماره سه تجمع کردند. یکی از کارگران در این رابطه اظهار داشت: در پی اقدام ناگهانی کارفرمای یکی از شرکت های پیمانکاری، ۸۰ نفر از کارگران با سوابق ۸ تا ۱۸ سال با ۵ ماه نیم حقوق معوقه اخراج شدند. این تعداد کارگر با همراهی سایر همکاران پیمانی خود با تجمع در محوطه ورودی معدن خواستار بازگشت بکار خود شدند. به گفته کارگران اخراجی، علاوه بر ۸۰ کارگر پیمانکاری مدیران این معدن برای کاهش تعداد نیروی کار تصمیم به اخراج ۳۵ کارگر قرار دادی با سوابق بالای ۲۰ سال نیز گرفته بودند که با پیگیری کارگران این موضوع فعلا معلق مانده است.

در ادامه این اعتراضات روز یکشنبه ۶ اردیبهشت ماه، کارگری در معدن زمستان یورت اعلام داشت: از مجموع ۸۰ کارگر تعدیل شده معدن زغال سنگ زمستان یورت شمال غرب، ۴۸ نفر به بیمه بیکاری معرفی شدند و هنوز وضعیت ۳۲ کارگر دیگر مشخص نیست. بر اساس این گزارش به نقل از کارگران آمده است که احتمال این وجود دارد که در پی اقدامات اعتراضی که بعد از این اخراج ها توسط باقیمانده کارگران معدن صورت گرفته حدود ۳۲ نفر از کارگران اخراج شده توسط کارفرما به کار سابق خود بازگردنده شوند.

بعد از ظهر یکشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه، جمعی از کارگران پتروشیمی خوزستان در اعتراض به وضعیت نامعلوم شغلی خود، در مقابل ساختمان اداری این واحد پتروشیمی تجمع کردند. کارگرانی که در این تجمع اعتراضی حضور داشتند، میگویند: دلیل این تجمع صنفی وضعیتی است که از سوی مدیران پالایشگاه برای کارگران پدید آمده است، بطوری که بخشی از مزایای شغلی کارگران قطع شده است. این کارگران معترض که از نیروهای استخدام رسمی شرکت نفت هستند در توضیح ماجرا می گویند مدیران پتروشیمی در مقام کارفرما به بهانه این که ترازنامه اقتصادی پتروشیمی خوزستان زیان نشان می دهد بخشی از مزایای کارگران را به صورت سلیقه ای پرداخت کنند. بر اساس این گزارش؛ گفته می شود به دنبال این تجمع صنفی مسئولان اداری پالایشگاه به کارگران معترض وعده دادند که به زودی با حضور مدیریت پتروشیمی جلسه ای را برای رسیدگی به خواسته های آن ها تشکیل خواهند داد.

تجمع اعتراضی کارگران برق تهران در مقابل مجلس!

صبح روز دوشنبه ۱۴ اردیبهشت ماه، جمعی از کارگران برق منطقه ای تهران در اعتراض به وضعیت نامعلوم بازنشستگی و اختلاف درباره محاسبه حق بیمه خود مقابل مجلس تجمع کردند. بر اساس این گزارش: تجمع کنندگان که حدود ۶۰ نفر بودند از جمله کارگرانی هستند که هم اکنون به عنوان تکنیسین پست های خطوط انتقال برق فشار قوی در شرکت برق منطقه ای تهران مشغول به کارند. یکی از این تجمع کنندگان در خصوص دلیل اعتراض کارگران گفت: حدود ۴۰۰ کارگریم که در محیط کارمان میدان برقی ۶۳ هزار ولتی جریان دارد. مطابق مقررات مشاغل سخت و زیان آور کارگرانی که در چنین محیطی کار می کنند باید بصورت پیش از موعد بازنشسته شوند اما مشکل این جاست که سازمان تامین اجتماعی از اجرای این قانون در مورد ما خودداری می کند. در خاتمه گزارش وی افزود: تجمع صبح امروز پس از آن خاتمه یافت که درخواست آن ها در دبیر خانه مجلس ثبت و به آن ها وعده رسیدگی داده شد.

تجمع کارگران کارخانه سیمان کارون، در اعتراض به عدم پرداخت حقوق های معوقه!

۳۲۰ کارگر کارخانه سیمان کارون مسجد سلیمان صبح روز سه شنبه یکم اردیبهشت ماه، در اعتراض به عدم

می‌شوند. که این خود مبین این است که مجوز مزبور بدون بررسی برج‌ها صادر شده بوده است. با بیهوشی این سه کارگر نیروی امداد آتش‌نشانی پالایشگاه وارد محوطه می‌شود اما چون وسائل ایمنی نداشتند، خودشان بیهوش می‌شوند. در نتیجه وقتی که نیروی امداد می‌رسد، اول این‌ها را نجات می‌دهد و زمانی کارگران را به بیمارستان می‌رساند که دیگر امیدی به زنده بودنشان نبوده است. به گفته برادر یکی از کارگران کشته شده که در همین پالایشگاه کار می‌کند: "تیم ایمنی پالایشگاه حتی آمپول سم زدایی گاز سولفید هیدروژن را در اختیار نداشت و مجبور شدند داروها را از مجتمع صنعتی دیگری در همان حوالی بیاورند." به این ترتیب این کارگران قربانی آزمندی کارفرمای پالایشگاه شازند می‌شوند. شب‌همان روز، حادثه دیگری در محوطه واحدهای ۱۸ و ۱۹ پالایشگاه رخ می‌دهد. در این حادثه بر اثر نشت گاز سولفید هیدروژن باز هم ۸ کارگر بیهوش می‌شوند. اما هر ۸ نفرشان با انتقال سریع به بیمارستان بهبود پیدا می‌کنند.

حادثه سوم ظهر روز سه‌شنبه ۱۵ اردیبهشت ماه، در واحد ۱۴ پالایشگاه اتفاق می‌افتد. در اثر این اتفاق ۸ کارگر بر اثر استنشاق گاز ازت مسموم می‌شوند. سه نفر از کارگران مصدوم در کما به سر می‌برند اما حال ۵ نفر دیگر بهتر است. روز چهارشنبه ۱۶ اردیبهشت ماه، گزارش داده شد که سومین کارگر از کارگران مصدوم حادثه روز دوشنبه ۷ اردیبهشت در پالایشگاه شازند جان خود را از دست داده است. روز یکشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه، با جان باختن یکی دیگر از کارگران مصدوم پالایشگاه شازند در بیمارستان، شمار کارگران کشته شده در حوادث اخیر این پالایشگاه به چهار نفر رسیده است.

جالب است که در حالی که طی هشت روز بیش از ۲۳ کارگر پالایشگاه امام خمینی شازند در حین انجام تعمیرات اساسی در این پالایشگاه کشته و مصدوم شده‌اند، اعلام شد که رییس سازمان محیط‌زیست به این مجتمع صنعتی به دلیل تولید روزانه ۱۶ میلیون لیتر بنزین یورو ۴ لوح "محصول سبز" تقدیم کرده است.

اخراج ۲۵ کارگر یک کارخانه در مهاباد به جای پرداخت حقوق معوقه!

طبق گزارش‌های منتشر شده، ۲۵ کارگر کارخانه سنگ بری "برادران آرز" در "مهاباد"، در پی اعتصاب برای

چهارشنبه ۲ اردیبهشت ماه، با توافق مجلس و شرکت مخابرات مقرر شده بود ۷۰۰ مرکز مخابرات روستایی در خراسان رضوی در روز شنبه ۵ اردیبهشت ماه بازگشایی شوند؛ اما صبح امروز مجدداً شرکت مخابرات از بازگشایی این مراکز ممانعت کرده است. یکی از کارگران مخابرات روستایی خراسان رضوی در ارتباط با جزئیات جلسه روز چهارشنبه به ایلنا گفت: در جلسه‌ای که بین رییس کمیته ارتباطات مجلس و مدیرعامل مخابرات برگزار شد قرار بر این شد که ۷۰۰ شرکت مخابراتی در خراسان که حاضر به قبول انعقاد قرارداد با شرکت واسطه، نشده‌اند روز شنبه بازگشایی شوند و حقوق فروردین به اضافه بیمه به آن‌ها پرداخت شود تا پس از دو هفته نسبت به اجرای قانون هم اقدامات لازم صورت گیرد. این کارگر ادامه داد: علیرغم اینکه شرکت مخابرات وعده بازگشایی این مراکز را داده بود اما امروز صبح مجدداً به ما اعلام کردند که بازشدن مراکز مخابرات منوط به انعقاد قرارداد با شرکت واسطه مخابرات است. کارگران می‌گویند، بستن قرارداد با شرکت واسطه در حالیکه قانون، مخابرات را موظف به انعقاد قرارداد مستقیم با کارگزارانش کرده غیرقانونی است و اجحاف در حق کارگران با سابقه است.

اعتراض کارگران روز مزد رامپکو، با موفقیت خاتمه یافت!

روز سه‌شنبه ۲۹ اردیبهشت ماه، کارگران روزمزد شرکت رامپکو در اعتراض به بدحسابی کارفرما در محل دفتر مرکزی این شرکت پیمانکاری در بندر ماهشهر دست به یک تجمع اعتراضی زدند. به گفته کارگران، مسئولان شرکت رامپکو در ابتدا به آن‌ها وعده داده بودند که در ازای انجام هر روز کاری مبلغ ۷۰ هزار تومان دستمزد پرداخت کنند اما در نهایت آن چه که به عنوان مزد به آن‌ها پرداخت شد بر مبنای روزانه ۴۰ هزار تومان محاسبه شده بود. در نهایت حوالی عصر امروز این تجمع اعتراضی با پرداخت مابه‌التفاوت دستمزد توافق شده به کارگران خاتمه پیدا کرد.

طی ۸ روز، ۲۳ کارگر در پالایشگاه شازند اراک یا جانباخته و یا مصدوم شدند!

در فاصله کوتاهی چند حادثه گازگرفتگی در پالایشگاه شازند، جان چند کارگر را گرفت و تعدادی را مصدوم نمود. در این چند حادثه درناک حداقل ۲۳ کارگر کشته و یا مجروح شدند.

حادثه اول، در روز دوشنبه ۷ اردیبهشت ماه، رخ داد. در این روز مسئولین پالایشگاه جهت انجام تعمیرات در برج مستقر در واحد ۱۸، برای سه کارگر "مجوز شروع کار ایمنی" صادر کرده و آن‌ها را سر کار می‌فرستند. اما کارگران هنگام بالا رفتن از یکی از برج‌های مستقر در واحد ۱۸ بر اثر استنشاق گاز "سولفید هیدروژن" بیهوش

پرداخت دستمزدهای معوقه، اخراج شدند. برپایه این گزارش، ۲۵ نفر از کارگران این کارخانه پس از آن که نسبت به توقیف دستمزد خود به کارفرما اعتراض کردند، با وعده وعید کارفرما مبنی بر پرداخت دستمزدهای معوقه آنان در ماه‌های آینده مواجه شدند. این امر موجب ادامه اعتراض و برپایی اعتصاب در روز کارگر از سوی این کارگران شد. کارفرمای کارخانه مذکور در نهایت به جای پرداخت دستمزدهای معوقه کارگران اقدام به اخراج هر ۲۵ کارگر نمود.

اخراج نزدیک به ۱۵۰ نفر از کارگران شرکت ورق کاران تبریز در پی تعطیلی این کارخانه!

بر اساس گزارشی که در روز پنجشنبه ۱۷ اردیبهشت ماه، انتشار یافت، شرکت ورق کاران تبریز یکی از شرکت‌های اقماری تامین‌کننده قطعات شرکت‌های تراکتورسازی تبریز، ایران خودرو و سایپا، به علت افت شدید تولید کارخانجات فوق تعطیل شد. در این واحد صنعتی - تولیدی بیش از ۱۵۰ کارگر مشغول به کار بودند که به غیر از حدود ۱۵ نفر از کارگران، باقی کارگران از کار بیکار شده‌اند. در اردیبهشت ماه سال جاری این کارگران در اعتراض به این مساله دو مرتبه مقابل استانداری استان آذربایجان شرقی تجمع کرده‌اند.

اخراج کارگر پیمانی سیمان داراب، به دلیل پیگیری مطالبات صنفی!

روز چهارشنبه ۲ اردیبهشت ماه، یکی از کارگران پیمانکاری کارخانه سیمان داراب در استان فارس که به دلیل پیگیری مطالبات صنفی خود و همکارانش از کار اخراج شده است اعلام کرد: پس از آن که در تاریخ ۲۹ اسفند ماه سال گذشته قرارداد کارم با پیمانکار سیمان داراب به پایان رسید، کارفرما دیگر حاضر به عقد قرارداد جدید کار نشد. بر اساس این گزارش عمده فعالیت‌های صنفی این کارگر در رابطه با موضوعاتی چون اجرای مقررات بازنشستگی مشاغل سخت و زیان‌آور، پرداخت درست مزایای قانونی همچون حق شیفت همکارانش بوده است. بنابر این گزارش: در پی اخراج این کارگر، گروهی از همکاران وی در کارخانه سیمان داراب در فاصله روزهای ۲۴ تا ۳۰ فروردین ماه "به مدت نزدیک به شش روز" نسبت به اقدام پیمانکار کارخانه معترض شده بودند.

تجمع گروهی از کارگران معترض در مقابل مجلس!

صبح روز سه‌شنبه ۸ اردیبهشت ماه، در آستانه روز جهانی کارگر، گروهی از کارگران ناراضی در مقابل مجلس تجمع کردند. بر اساس این گزارش، این کارگران که همزمان با ده‌ها معلم بازنشسته مقابل مجلس تجمع کرده بودند، در اعتراض به وضعیت معیشتی خود شعار سر دادند و به صورت مشترک خواستار آزادی کارگران و معلمان زندانی شدند.

کارگران پتروشیمی و پالایشگاه فازهای ۱ تا ۱۰ عسویه، در اعتراض به مطالبات مزدی، تجمع کردند!

روز شنبه ۵ اردیبهشت ماه، جمعی از کارگران قرارداد مستقیم مجتمع‌های پتروشیمی و پالایشگاهی فازهای ۱ تا ۱۰ منطقه ویژه عسویه در اعتراض به پایین بودن میزان افزایش مطالبات مزدی خود مقابل دفتر مرکزی منطقه ویژه عسویه تجمع کردند. به نقل از کارگرانی که همزمان با ساعت ناهار و استراحت بعد از ظهر خود در این اجتماع صنفی حضور داشتند گفته می‌شود که عقب نگهداشته شدن مطالبات مزدی دلیل برپایی این تجمع اعتراضی بوده و مسئولان منطقه ویژه عسویه بعد از این اجتماع به آن‌ها وعده داده‌اند که مطالبات آن‌ها را پیگیری خواهند کرد. بر اساس این گزارش: در این اجتماع نزدیک به صد نفر از کارگرانی که وضعیت استخدامی آن‌ها در سال‌های اخیر از پیمانکاری به قرارداد مستقیم تغییر کرده است شرکت داشتند.

در پی تعطیلی کارخانه "ورد سن"

در استان گلستان، ۵۳

کارگر با ۵ ماه حقوق معوقه بیکار شدند!

روز سه شنبه ۱ اردیبهشت ماه، یکی از کارگران کارخانه آجر ماشینی "ورد سن" که در نصیر آباد استان گلستان واقع شده است اطلاع داد که این کارخانه از حدود یکسال پیش با ادعای مشکل در زمینه فروش محصولات تولیدی خود از پرداخت به موقع حقوق کارگر شاغل در کارخانه خودداری نموده است. و در ادامه این وضع کارفرما از یک هفته پیش با تعدیل ۵۳ کارگر، فعالیت کارخانه را متوقف کرده است. به گفته این کارگر، کارگران بیکار شده این واحد صنعتی با بیش از ۵ ماه حقوق معوقه برای دریافت مقرری بیمه بیکاری به اداره کار گرگان معرفی شده‌اند. همچنین گفته می‌شود به دلیل تاخیر کارفرما در پرداخت حق بیمه کارگران، آنان در زمینه دریافت خدمات بیمه بیکاری دچار مشکل شده‌اند.

۸۰ کارگر "نورد گرم سمنان" به دلیل تعطیلی

کارخانه بیکار شدند!

روز سه شنبه ۱ اردیبهشت ماه، کارگران نورد گرم سمنان در یک اطلاع رسانی از بیکار شدن ۸۰ کارگر این کارخانه از ابتدای سال جاری با تعطیلی کارخانه، خبر دادند. به گفته

کارگران: پیش از تعطیلی این کارخانه که در زمینه تولید انواع میلگرد در شهرک صنعتی شرق سمنان فعالیت می‌کرد ۸۰ کارگر دائمی و قرارداد موقت در این کارخانه با سوابق کار متفاوت مشغول کار بودند که در حال حاضر برای دریافت مقرری بیمه بیکاری به اداره کار معرفی شده اند. کارگران می‌گویند دلیل تعطیلی این واحد تولیدی انباشت بدهی‌های مالی کارخانه به چند نهاد دولتی و خصوصی همانند اداره تامین اجتماعی، اداره گاز و برق و همچنین اداره دارایی اعلام شده است.

۸۵ کارگر کارخانه سینجر تهران اخراج شدند!

روز پنجشنبه ۳ اردیبهشت ماه، کارگری در کارخانه "سینجر" از تهدید امنیت شغلی بیش از ۴۰۰ کارگر قرار موقت این واحد تولید کننده انواع لوازم خانگی در جنوب شرقی تهران خبر داد و گفت: این واحد تولیدی پیش از سال ۹۴ بیش از ۵۰۰ کارگر داشت که این تعداد به تدریج تا به امروز به حدود ۴۰۰ نفر تقلیل یافته است. بنا بر این گزارش، مدیران کارخانه سینجر در دی ماه سال ۹۳ حدود ۸۰ کارگر قرارداد موقت این واحد تولیدی را یک جا تعدیل کردند. هم چنین اسامی ۴۰ تا ۵۰ نفر از کارگران قرار دادی نیز از فروردین ماه سال جاری در لیست اخراج قرار دارد که در مرحله نخست کارفرما ۵ نفر از کارگران واحد گاز را با اتمام قرار داد کارشان اخراج کرده است.

اخراج به دلیل اعتراض صنفی!

روز یکشنبه ۶ اردیبهشت ماه، کارگری در کرمان، از تاخیر ۳ ماهه در پرداخت دستمزد کارگران معدن زغال سنگ چشمه پودنه خبر داد و اظهار داشت: علیرغم گذشت یک ماه از سال جدید هنوز حقوق ماه‌های بهمن، اسفند، فروردین و حق پاداش پایان کار سال گذشته به آن‌ها پرداخت نشده است و حقوق دی ماه کارگران سه روز پیش پرداخت شد. این کارگر در ادامه افزود: در شرایط فعلی اگر اعتراضی هم صورت بگیرد مستقیماً به اخراج کارگر منجر می‌شود. برای نمونه، از ابتدای امسال ۳ نفر از کارگران معدن چشمه پودنه از کار اخراج شده‌اند که دلیل اخراج یکی از آن‌ها صرفاً اعتراض صنفی بوده است. دلیل اخراج این کارگر اعتراض به تعویق حقوق و دستمزد بوده است و اساساً هیچ توجیه منطقی برای اخراج این کارگر با سابقه وجود نداشته است. این گزارش به نقل از دیگر کارگران می‌افزاید: کارفرما این کارگر را که یکی از متخصص‌ترین نیروها در کار خود بوده، به بهانه فحاشی اخراج کرده است. بهانه‌ای که به گفته یکی از کارگران صحت ندارد و تنها دلیل اخراج این کارگر، اعتراض به تعویق ۴ ماهه حقوق بود که منجر به عصبانیت کارفرما و در نهایت اخراج وی شد.

در همین حال این کارگر اخراجی که نخواست نامش فاش شود، در گفتگویی با ایلنا ضمن غیرقابل قبول خواندن دلایل اخراجش از سوی کارفرما گفت: کارفرما مرا متهم به فحاشی کرده در حالی که طبق گواهی سایر کارگران

معدن، فحاشی در کار نبوده است. تنها دلیل اخراج من این است که با شخص کارفرما در ارتباط با شرایط زندگی‌ام و سختی‌هایی زیادی که بابت تعویق در پرداخت دستمزد با آن مواجه می‌شویم صحبت کردم. وی ادامه گفت: ۷ سال است که در این معدن و در بخش استخراج آن کار می‌کنم، آیا حق من این است که با تهمت فحاشی مرا از معدن بیرون کنند. تمام حرف من با کارفرما این بود که چرا وقتی پول حاصل از فروش زغال به دستش می‌رسد اول دستمزد کارگر را پرداخت نمی‌کند. چرا باید ۴ ماه در پرداخت حق و حقوق ما تاخیر بیفتد و ما شرمندۀ خانواده‌هایمان شویم.

جان باختن ۴۳۳ کارگر طی سال گذشته

در تهران به علت فقدان ایمنی محل کار!

به گزارش ایسنا، به تاریخ روز چهارشنبه ۹ اردیبهشت ماه مدیر کل پزشکی قانونی استان تهران از مرگ ۴۳۳ تن در پی حوادث ناشی از کار در سطح استان تهران خبر داد و گفت: برابر آماري که در مراکز پزشکی قانونی تهران به ثبت رسیده است، در سال گذشته ۴۳۳ تن در حوادث ناشی از کار جان خود را از دست داده‌اند. از میان این ۴۳۳ نفر ۴۲۹ نفر مرد بودند. به گزارش ایسنا، شمار کشته شدگان حوادث کار در استان تهران بر تعداد روزهای سال ۱۸.۱ را نشان می‌دهد و این یعنی به طور میانگین حداقل روزی یک تن در سطح استان تهران به دلیل حوادث ناشی از کار جان خود را از دست داده است.

جان باختن کارگر کارخانه نیپکو

زیر دستگاه پرس، در شهرک صنعتی اشتهارد!

صبح روز دوشنبه ۷ اردیبهشت ماه، یکی از کارگران شیفت صبح شرکت نیپکو واقع در شهرک صنعتی اشتهارد به دلیل رعایت نشدن موارد ایمنی کار در زیر دستگاه پرس جان خود را از دست داد. بر اساس این گزارش، بعد از وقوع این حادثه به دستور کارفرما فعالیت قسمت پرس تعطیل شد و همه کارگران به خانه‌های خود فرستاده شدند.

جان باختن کارگری هنگام

تخریب ساختمان قدیمی در تهران!

ستاد فرماندهی آتش‌نشانی تهران روز سه شنبه ۱ اردیبهشت ماه، اعلام کرد: اول اردیبهشت ماه کارگری در هنگام تخریب ساختمانی قدیمی در منطقه فرحزاد، خیابان آبشار، هنگام تخریب ساختمان در زیر آوار گرفتار شده بود که آتش‌نشانان بی‌درنگ پس از ایمن‌سازی محل با بکارگیری تجهیزات ویژه نجات، این کارگر را که از قسمت سر دچار جراحت شدیدی شده بود از زیر آوار خارج کرده و تحویل عوامل اورژانس دادند. بر اساس این گزارش، امدادگران پس از انجام معاینات اولیه، اعلام کردند که این کارگر جان خود را از دست داده است.

جان باختن دو کارگر عسلویه در حین کار

بر اثر مسمومیت گاز ترش!

روز شنبه ۵ اردیبهشت ماه، تعدادی از کارگران شاغل در پروژه‌های فازهای ۱۷ و ۱۸ در عسلویه دچار مسمومیت گازی شدند که تاکنون دو نفر از آن‌ها جان خود را از دست داده‌اند. این کارگران زمانی که مشغول شستشو و تمیزکاری فضای داخلی یک مخزن دو هزار لیتری بوده‌اند بر اثر تنفس گاز نیتروژن یا سولفید هیدروژن جان خود را از دست داده‌اند.

خودکشی کارگر کارخانه داروپخش،

در پی عدم موافقت با وام در خواستش!

روز دوشنبه ۷ اردیبهشت ماه، علی اکبری، کارگر خدماتی ۴۵ ساله دارای ۴ فرزند و ۲۳ سال سابقه کار در شرکت داروپخش، وقتی که از اتاق مدیرعامل این کارخانه خارج شد، خود را از طبقه چهارم ساختمانی در محوطه کارخانه به پایین پرتاب کرد. بیشک موافقت مدیر عامل داروپخش با وام درخواستی کارگری که ۲۳ سال برای این شرکت کار کرده بود، می‌توانست از این فاجعه جلوگیری کند. به گزارش اقتصادنیوز: به گفته یکی از شاهدان عینی این ماجرا، نامبرده تقاضای ملاقات با مدیر عامل این شرکت را برای گرفتن وام داشت و مدیر عامل شرکت ضمن رد این تقاضا و در پاسخ به حرف‌های نامبرده که می‌گفت اگر با تقاضای وام من موافقت نکنید خودم را می‌کشم، به او پاسخ داده بود که برو و خودت را بکش. پس از این حادثه او را به بیمارستان میلاد تهران منتقل کردند ولی حدود ۴ ساعت پس از بستری شدن در بیمارستان، جان باخت. در ادامه گزارش آمده است که یکی از کارگران این کارخانه، دلیل درخواست وام این کارگر را ناتوانی‌اش در تامین هزینه داروهای گران قیمت جهت بیماری فرزندش اعلام کرد.

۸۰ کارگر طی یک سال گذشته در مازندران،

بر اثر حوادث حین کار، جان باختند!

مدیرکل پزشکی قانونی مازندران روز یکشنبه ۶ اردیبهشت ماه، در شهر ساری اعلام کرد که: ۸۰ نفر بر اثر حوادث ناشی از کار سال گذشته در مازندران جان خود را از دست دادند. این افراد همگی مرد بودند که این آمار در مقایسه با مدت مشابه سال قبل یک درصد افزایش داشت. ۶ نفر از فوت‌شدگان ناشی از حوادث افغان بوده‌اند. وی با اشاره به اینکه بیشترین حوادث ناشی از کار در بخش ساختمان است، گفت: ارزش نهادن به جان انسان‌ها، داشتن برنامه ایمنی در کار، رعایت استانداردها و قوانین مربوطه، آموزش و ایجاد نظام اطلاع‌رسانی و عبرت از حوادثی که اتفاق افتاده از مهم‌ترین راهکارها در راستای کاهش حوادث ناشی از کار است.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه کنتور سازی

ایران، به عدم پرداخت دو ماه حقوق!

صبح روز شنبه ۱۹ اردیبهشت ماه، حدود ۶۰ نفر از کارگران کارخانه کنتور سازی ایران در قزوین، در اعتراض به عدم پرداخت دو ماه حقوق ۴۸۰ کارگر این واحد صنعتی، مقابل دفتر مدیریت تجمع کردند. بر اساس این گزارش کارگران می‌گویند: حقوق ماه‌های اسفند ۹۳ و فروردین ۹۴ را دریافت نکرده‌اند، و همچنین حق عیدی حدود ۳۰ نفر از کارگران قراردادی با سوابق حداقل ۱۴ سال کار، تا کنون پرداخت نشده است. در خاتمه این گزارش به نقل از کارگران معترض آمده است که بهانه کارفرما جهت عدم پرداخت حقوق کارگران این است که خریداران محصولات این کارخانه که وزارت نیرو و سایر ادارات برق در سراسر کشور هستند، بدهی‌های خود را به موقع پرداخت نمی‌کنند و این موضوع باعث کمبود نقدینگی در این واحد تولیدی شده است.

جان باختن یک کارگر بر اثر فوران

مواد مذاب در کارگاه فولاد خراسان!

بر اساس گزارشی به تاریخ روز یکشنبه ۲۷ اردیبهشت ماه، یکی از کارگران مصدوم در کارگاه ریخته‌گری مجتمع فولاد خراسان، شب شنبه ۲۶ اردیبهشت ماه، جان خود را از دست داد و حال دو تن دیگر وخیم توصیف شده است. این گزارش در ادامه افزود: این سه کارگر فولاد خراسان روز سه‌شنبه هفته گذشته (۲۲ اردیبهشت ماه) بر اثر فوران مواد مذاب از دیگ مستقر در کارگاه ریخته‌گری مصدوم شده و به بخش سوختگی بیمارستان امام رضا در مشهد منتقل شده بودند. بر پایه این گزارش: اداره کار تا این

لحظه که یکی از این کارگران جان خود را از دست داده است، گزارش چگونگی وقوع این حادثه را منتشر نکرده است، اما یکی از کارگران در این رابطه می‌گوید: کارگرانی که در کارگاه ریخته‌گری در اطراف دیگ مواد مذاب کار می‌کنند، در اصل باید لباس ضد حریق داشته باشند اما همواره لباس کار معمولی در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد. مجتمع فولاد خراسان با نزدیک به ۱۵۰۰ کارگر در ۱۵ کیلومتری شمال غرب شهرستان نیشابور واقع شده است.

تناقض در آمار کشته شدگان حوادث کار

در کل کشور، در سال ۱۳۹۳!

روابط عمومی سازمان پزشکی قانونی کشور روز یکشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه، در گزارشی شمار کشته شدگان در حوادث ناشی از کار، طی سال ۱۳۹۳ را، یک هزار و ۸۹۱ نفر اعلام کرد. در حالی که مدیرکل بازرسی وزارت کار روز یکشنبه ۶ اردیبهشت ماه، آمار کل جان باختگان ناشی از حوادث کار طی سال ۱۳۹۳ را یک هزار و ۵۰ نفر اعلام کرده بود. با توجه به اینکه تفاوت بزرگی بین این دو آمار دیده می‌شود برخی گزارشات یکی از دلایل این امر را حوادث کار در بازار کار غیر رسمی اعلام کرده‌اند که به دلیل تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی نبودن در گزارشات آماری بازرسی وزارت کار گنجانده نمی‌شوند.

یک مقام نظامی به ریاست

شرکت واحد اصفهان گماشته شد!

روز سه شنبه ۲۲ اردیبهشت اعلام شد که مدیر عامل شرکت واحد اتوبوس رانی اصفهان و حومه تغییر کرده و یک مقام نظامی جای وی را گرفته است. کسی که در حال حاضر مدیر عامل شرکت مزبور شده است قبل از این مقام در سمت معاون فرهنگی و اجتماعی سپاه صاحب الزمان استان اصفهان مشغول به فعالیت بوده است. مدیر عامل قبلی در پاسخ به اعتراضات متعدد کارگران شرکت واحد اصفهان نسبت به ناعادلانه بودن دستمزدهای شان نزدیک به ۳۰ کارگر را اخراج نموده بود. امری که نارضایتی گسترده کارگران را سبب شده بود. با تغییر مدیرعامل کارگران شرکت واحد اصفهان می‌گویند که اصلی‌ترین خواسته‌شان از مدیرعامل جدید، افزایش دستمزدها و بازگشت به کار همکاران اخراجی‌شان می‌باشد.

جان باختن دردناک یک کارگر زن کارخانه "بستنی‌عسل"، در حین کار در سندانج!

ظهر روز چهارشنبه ۹ اردیبهشت ماه، یک کارگر زن ۳۰ ساله در سندانج هنگام کار در کارخانه بستنی سازی "بستنی‌عسل" واقع در شهرک صنعتی سندانج، به داخل دستگاه کشیده شد و به طرز فجیعی جان باخت. بر اساس اظهارات کارگران کارخانه: حوالی ساعت ۱۲ و ۳۰ دقیقه هنگام کار در کارخانه ابتدا دست این کارگر زن در دستگاه خط تولید این کارخانه بستنی سازی گیر کرد و سپس بدن او به داخل دستگاه کشیده شد. کارگران افزودند، پیش از این نیز حوادث کار مشابهی که منجر به جراحت و مصدومیت کارگران شده، در این کارخانه رخ داده است.

★

نقش تاریخی طبقه کارگر
در چشم انداز سیاهکل

چنگیز قبادی فر

بهمن ۱۳۸۴

برای آشنایی با دیدگاه ها و
تحلیل های چریکهای فدائی
خلق ایران از سایت های زیر
دیدن کنید:

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com

برای تماس با چریکهای فدائی خلق
ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایید:

BM BOX 5051

LONDON

WC1N 3XX

آدرس پست الکترونیکی:

E-Mail:

ipfg@hotmail.com

چریکهای فدائی خلق ایران

"زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم؛ و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد، آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صد ها پرولتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آنها به طور حتم به دام مرگی زودرس و غیر طبیعی می افتند، مرگی به همان اندازه ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آنها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی آنها را به زور چوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد؛ وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجبارا قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است، درست مثل قتل عمد توسط یک فرد؛ قتل پنهانی و خائفانه، قتلی که هیچ کس نمی تواند در قبال آن از خویشتن دفاع کند. قتلی که ظاهرا قتل نیست، زیرا کسی قاتل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی ست تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد محرز است"

(فردریک انگلس "وضع طبقه کارگر در انگلستان")

برقرار باد جمهوری دمکراتیک خلق به رهبری طبقه کارگراست!